

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การบริหารราชการแผ่นดินไทยเริ่มการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระองค์ทรงวางรากฐานให้ประชาชนได้รู้จักการปกครองตนเองตามหลักการและวิธีการประชาธิปไตย ซึ่งเป็นผลมาจากพระราชประสงค์ของพระมหากษัตริย์ในอดีต ส่งผลให้วันนี้ประเทศไทยมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับต่างๆ ได้แก่ องค์กรบริหารส่วนจังหวัด องค์กรบริหารส่วนตำบล เทศบาล กรุงเทพมหานครและเมืองพัทยา ซึ่งแต่ละรูปแบบต่างก็มีขอบเขตอำนาจหน้าที่และการบริหารงานแตกต่างกันไป

ตำบลเป็นหน่วยการปกครองขั้นพื้นฐานของการปกครองส่วนภูมิภาคตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนตำบล พ.ศ. 2499 และพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนตำบล พ.ศ. 2511 กำหนดหน่วยปกครองตำบลประกอบด้วยองค์การบริหารส่วนตำบลและสภาตำบล ต่อมาเมื่อวันที่ 2 มีนาคม พ.ศ. 2538 ได้ประกาศใช้ พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ทำให้เกิดการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเพิ่มขึ้นอีกรูปแบบหนึ่ง คือ องค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งพระราชบัญญัติดังกล่าวได้กำหนดรายละเอียดสภาองค์การบริหารส่วนตำบล คณะกรรมการบริหาร อำนาจหน้าที่ รายได้ รายจ่าย พนักงานส่วนตำบล การกำกับดูแล การเกิดขององค์การบริหารส่วนตำบลสะท้อนให้เห็นการกระจายอำนาจให้หน่วยการปกครองพื้นฐานของประเทศ ถือเป็นประวัติศาสตร์การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นของไทย (กรมการปกครอง, 2539 : 2)

องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นภายในชุมชน ซึ่งแต่เดิมมีสถานภาพเป็นสภาตำบลมีบทบาทและอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นค่อนข้างจำกัด ประกอบกับมีจุดอ่อนที่ไม่มีงบประมาณและบุคลากรเป็นของตนเอง ทำให้การพัฒนาชุมชนท้องถิ่นในตำบลเป็นไปด้วยความล่าช้า ด้อยประสิทธิภาพ ไม่ทันต่อการเติบโตของชุมชนในเขตเมือง ซึ่งอยู่ภายใต้การบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอยู่แล้ว เช่น เทศบาล ดังนั้น รัฐบาลจึงได้กำหนดนโยบายในการที่จะกระจายอำนาจ การปกครอง ไปสู่ท้องถิ่นในระดับพื้นฐาน คือ “ตำบล” เพื่อเป็นการสร้างรากฐานของระบอบประชาธิปไตยให้มั่นคงโดยเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานระดับตำบล และ ปรับปรุงประสิทธิภาพการ

บริหารงานในระดับตำบลให้เกิดความคล่องตัว รวมทั้งสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้มีทรัพยากรในการบริหารงาน ไม่ว่าจะเป็นงบประมาณหรือบุคลากรเป็นของตนเองพอเพียง ที่จะก่อให้เกิดการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างทั่วถึง จึงได้มีการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้น ทั่วประเทศ โดยเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีลักษณะ ดังนี้ (ชนิด สุวรรณเมนะ. 2548 : 203-213)

1. มีอิสระในการบริหารงานและมีความเป็นนิติบุคคล โดยรัฐบาลได้กระจายอำนาจ ในการกำหนดนโยบายและการตัดสินใจในการบริหารงาน ให้กับองค์การบริหารส่วนตำบล การ กำหนดอำนาจหน้าที่ที่ชัดเจนในการพัฒนาตำบลการให้อำนาจอิสระในการจัดทำงบประมาณ รายจ่าย อำนาจอิสระในการออกข้อบังคับตำบลเพื่อใช้บังคับในเขตตำบลเท่าที่ไม่ขัดกับกฎหมาย และอำนาจอิสระในการจัดเก็บรายได้ของตนเองคือ ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีป้าย

2. มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและนายกองค์การบริหาร ส่วนตำบล จะเห็นได้ว่าการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้ง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหาร ส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2546

3. เป็นการฝึกหัดให้ประชาชนได้เรียนรู้วิธีการบริหารงาน การมีส่วนร่วมในการ ปกครองตนเอง รวมทั้งจะทำให้การแก้ไขปัญหา และความต้องการของประชาชนนั้นตรง เป้าหมายมากที่สุดด้วย โดยองค์การบริหารส่วนตำบลมีโครงสร้างในการบริหารงาน ดังนี้ คณะ ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลประกอบด้วย นายก 1 คน ซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของ ประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นและนายก องค์การบริหารส่วนตำบลอาจแต่งตั้งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งไม่ใช่สมาชิกองค์การ บริหารส่วนตำบล เป็นผู้ช่วยเหลือในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลตามที่ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลมอบหมายได้ ไม่เกิน 2 คน และอาจแต่งตั้งเลขานุการนายก องค์การบริหารส่วนตำบล 1 คน ซึ่งมีได้เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หรือเจ้าหน้าที่ ของรัฐ

จะเห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบลจะเป็นเวทีที่เปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามี ส่วนร่วมในการปกครองและพัฒนาท้องถิ่นของตนเองให้เกิดความเจริญรุ่งเรือง อย่างไรก็ตาม ขณะที่สภาพแวดล้อมทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองของประเทศได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลก็ย่อมเปลี่ยนไป เช่น พระราชบัญญัติกำหนดแผน

และการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้กำหนดบทบาทหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพิ่มเติมอีก แต่จากข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น พบว่า ยังปรากฏปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ เกี่ยวกับการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล เช่น นายกององค์การบริหารส่วนตำบลขาดความรู้ความสามารถ ขาดประสบการณ์ ขาดอุดมการณ์ สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ไม่เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง ขาดความรู้ความสามารถ ขาดประสบการณ์ เป็นต้น (เกรียงศักดิ์ เขียวยิ่ง และ วิรัชญ์ คงคะจันทร์. 2530 : 154-155) สอดคล้องกับความเห็นของ ชูวงศ์ ฉายะบุตร (2538 : 15) ที่กล่าวว่าคณะผู้บริหารสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ยังขาดความรู้ ความสามารถและความเข้าใจเกี่ยวกับการเมือง การปกครองและการบริหารงานที่ดีพอ และจากการศึกษาของ อุทาน ตางาม (2541 : 9) พบว่า ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ได้แก่ ผู้บริหารขาดประสบการณ์ในการทำงาน การศึกษาต่ำ ความเข้าใจในบทบาทและหน้าที่ต่ำ และยังได้เสนอแนะว่า ถ้าองค์การบริหารส่วนตำบลสามารถแก้ไขปัญหาเหล่านี้ได้ การดำเนินงานองค์การบริหารส่วนตำบลก็จะประสบผลสำเร็จทันที

อย่างไรก็ตามองค์การบริหารส่วนตำบลยังจำเป็นต้องมีการระคับประคอง ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้ปฏิบัติงานองค์การบริหารส่วนตำบลมีความรู้ความสามารถและมีความเข้าใจบทบาทเกี่ยวกับระเบียบกฎหมายเพื่อให้การปฏิบัติงานดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ และเป็นไปตามแนวทางที่กฎหมายกำหนด นายกององค์การบริหารส่วนตำบลถือว่ามีความสำคัญต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ประสบผลสำเร็จ หากนายกององค์การบริหารส่วนตำบลมีความรู้ความสามารถ และเข้าใจบทบาทหน้าที่ ระเบียบกฎหมาย ขั้นตอนวิธีปฏิบัติงานเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นอย่างดีย่อมจะทำให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อยมีประสิทธิภาพได้ แต่หากนายกององค์การบริหารส่วนตำบลมีลักษณะตรงกันข้ามก็อาจจะทำให้การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลไม่สามารถบรรลุเป้าหมายตามนโยบายของรัฐและตามความต้องการของประชาชนได้

จากการรายงานการวิจัยของ ศิริพงษ์ มุขศรี (2540 : 157 - 160) ศึกษาการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดสกลนคร พบว่า ปัญหาทั่วไปของการดำเนินงานค่อนข้างยุ่งยาก ซับซ้อนประกอบกับการขาดคู่มือการปฏิบัติงาน การติดต่อประสานงานกับหน่วยงานอื่นไม่ได้รับความสะดวกเท่าที่ควร ด้านการวางแผนพัฒนา ได้แก่ การไม่เข้าใจในการวางแผนพัฒนาของสมาชิกสภาและคณะกรรมการบริหาร ปัญหาของข้อมูลที่ไม่ครบถ้วนและล่าช้า ด้านการบริหารงานบุคคล พบว่า ผู้บริหารไม่เข้มแข็ง ขาดแคลนบุคลากร ความขัดแย้งกัน

ระหว่างผู้บริหารกับพนักงานส่วนตำบล และด้านการบริหารงบประมาณ ลักษณะปัญหาที่พบคือ งบประมาณที่ได้รับจัดสรรมีจำนวนน้อยและงบประมาณอุดหนุนจากรัฐบาลไม่ตรงตามกำหนดเวลา เช่นเดียวกับ อัครเดช เสนานิกรณ์ (2549 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดหนองคาย พบว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีผลงานดีเด่น มีสภาพการบริหารงาน โดยรวม และรายด้าน การจัดงบประมาณสูงกว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลที่ไม่มีผลงานดีเด่น และ ยังพบว่ามีปัญหาเรื่องการวางแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลไม่ตรงกับปัญหาและความต้องการของประชาชนและเป็นประโยชน์ต่อชุมชนอย่างแท้จริง การจัดองค์กรลักษณะ โครงสร้างที่ปฏิบัติงานจริงไม่เป็นรูปธรรมและเป็นมาตรฐานแยกสัดส่วนตามความรับผิดชอบและอำนาจหน้าที่ การจัดสรรบุคลากรไม่เป็นไปตามขั้นตอนอย่าง โปร่งใสและยุติธรรม เป็นต้น (อัครเดช เสนานิกรณ์. 2549 : 102 -106)

จะเห็นได้ว่าปัญหาดังกล่าวมีผลต่อการบริหารงานส่วนต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลโดยตรง ฉะนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษาถึงปัญหาการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดหนองคาย ตามความคิดเห็นของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงงานและพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลให้ดียิ่งขึ้น และเป็นประโยชน์สำหรับนายกองค์การบริหารส่วนตำบลใน การปรับเปลี่ยนบทบาทของตน อันเป็นประโยชน์ต่อประสิทธิภาพการบริหาร ทั้งนี้ประชาชนก็จะได้รับประโยชน์สูงสุดอย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปัญหาการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดหนองคาย
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับปัญหาการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดหนองคาย ตามความคิดเห็นของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มี อายุ และระดับการศึกษาแตกต่างกัน
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดหนองคาย

สมมติฐานของการวิจัย

1. ปัญหาการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดหนองคาย ตามความคิดเห็นของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล อยู่ในระดับ ปานกลาง
2. นายกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มี อายุ และการศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดหนองคายแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาปัญหาการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดหนองคาย ตามความคิดเห็นของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้วิจัยศึกษาภายใต้ขอบเขตดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- 1.1 ประชากร ได้แก่ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดหนองคาย จำนวน 109 คน
- 1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดหนองคาย จำนวน 109 คน โดยผู้วิจัยศึกษาจากประชากรทั้งหมด

2. ตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

- 2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สถานภาพทั่วไปของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนี้
 - 2.1.1 อายุ
 - 2.2.2 ระดับการศึกษา
- 2.2 ตัวแปรตาม คือ ปัญหาการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล ใน 7 ด้าน ตามกรอบแนวคิดการบริหารงานของ กุลlick และเออร์วิค (Luther Gulick and Lyndall Urwick.1937 : 13) ได้แก่
 - 2.2.1 การวางแผน (Planning)
 - 2.2.2 การจัดองค์กร (Organizing)
 - 2.2.3 การจัดคนเข้าทำงาน (Staffing)
 - 2.2.4 การอำนวยการสั่งการ (Directing)
 - 2.2.5 การประสานงาน (Coordinating)
 - 2.2.6 การรายงาน (Reporting)
 - 2.2.7 การงบประมาณ (Budgeting)

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดหนองคาย ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546

2. นายกององค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง ตำแหน่งผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดหนองคาย ซึ่งเป็นบุคคลที่จะได้รับการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546

3. สถานภาพของนายกององค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง คุณลักษณะตามสถานภาพจริงของนายกององค์การบริหารส่วนตำบล ได้แก่ อายุ และการศึกษา

4. อายุ หมายถึง อายุจริงของนายกององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดหนองคาย

5. การศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาสูงสุดที่นายกององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดหนองคาย

6. ปัญหาการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง ปัญหาการกระทำหรือการปฏิบัติหน้าที่ของนายกององค์การบริหารส่วนตำบลของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นระดับตำบล จังหวัดหนองคาย ตามกระบวนการบริหาร

6.1 การวางแผน (Planning) หมายถึง การดำเนินการเพื่อเตรียมการบริหารจัดการของนายกององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดหนองคาย เพื่อให้บุคลากรในหน่วยงานทราบบทบาทและหน้าที่ของตนในด้านต่าง ๆ โดยการกำหนดวัตถุประสงค์ของการบริหาร การกำหนดเป้าหมายการบริหาร การพัฒนาข้อตกลงที่เป็นตัวกำหนดขอบเขตในการวางแผน การพิจารณาข้อจำกัดต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้น การกำหนดภารกิจของงาน การกำหนดมาตรฐานผลงาน การกำหนดเวลาของแผนงาน การหาทางเลือกที่ดีที่สุด ประเมินทางเลือกหาข้อดีข้อเสีย การเปลี่ยนแปลงแผนสู่การปฏิบัติ

6.2 การจัดองค์กร (Organizing) หมายถึง การประสานกิจกรรมในด้านการปฏิบัติงานและประชาสัมพันธ์ในแต่ละโครงการต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์การบริหาร ประกอบด้วย การออกแบบวงจรของภารกิจ การวิเคราะห์กิจกรรมการดำเนินงาน การวิเคราะห์หน้าที่งาน การทบทวน การใช้อำนาจตัดสินใจ โดยมีกระบวนการตัดสินใจ ดังนี้ การพิจารณาแยกประเภทงาน

การจัดกลุ่มงานหรือจำแนกประเภทงาน การออกแบบงาน การระบุขอบเขตของงาน การมอบหมายงาน และการจัดวางความสัมพันธ์ของงาน

6.3 การจัดคนเข้าทำงาน (Staffing) หมายถึง การวิเคราะห์ทรัพยากรมนุษย์ เพื่อกำหนดกระบวนการที่นำไปสู่การปฏิบัติ ประกอบด้วย การสรรหาบุคคลที่เหมาะสมกับงาน การปฐมนิเทศ การฝึกอบรม การพัฒนาบุคลากร การดูแลรักษาบุคลากร การประเมินผลการปฏิบัติงาน การให้แนวทางความก้าวหน้า หรืออนาคตในการทำงาน

6.4 การอำนวยการสั่งการ (Directing) หมายถึง การที่ทำให้บุคคลอื่นปฏิบัติงาน เพื่อให้องค์การบรรลุวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งประกอบด้วย การสอนงานและเป็นพี่เลี้ยง การจูงใจและเตือนขึ้น การให้รางวัลตอบแทน การประสานงาน การสื่อสาร และภาวะผู้นำของผู้บริหาร การสร้างทัศนคติที่ดีในการทำงาน จูงใจให้ผู้ได้บังคับบัญชาเกิดขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน การมอบหมายงานต้องมีความสมบูรณ์ชัดเจนในคำสั่ง ให้ความสำคัญต่อ การสื่อสารภายใน องค์การ รักษาไว้ซึ่งระเบียบข้อบังคับขององค์การ

6.5 การประสานงาน (Coordinating) หมายถึง กระบวนการบริหารที่ทำให้กระบวนการและกิจกรรมการบริหารอื่น ๆ เป็นไปอย่างประสานสัมพันธ์กันและกิจกรรมจะเน้นที่ตัวบุคคลเป็นสำคัญก่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน การร่วมมือกันภายใต้วัตถุประสงค์และแผนที่กำหนดไว้ โดยมีจุดประสงค์หรือนโยบายที่จะดำเนินการ ประกอบด้วย การทำความเข้าใจตรงกันของผู้ร่วมงาน การสร้างบรรยากาศแห่งความร่วมมือ การแบ่งงานและหน้าที่รับผิดชอบชัดเจน การกำหนดตัวบุคคลทรัพยากรต่าง ๆ การมีศูนย์กลางติดต่อสื่อสารเพื่อทราบปัญหา การแก้ไขปัญหาคำเนินงาน และการควบคุมให้งานบรรลุตามวัตถุประสงค์

6.6 การรายงาน (Reporting) หมายถึง การประชาสัมพันธ์หน่วยงานให้คนอื่นได้ทราบและตรวจสอบการดำเนินงาน แสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา และสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องตรงกันช่วยให้การดำเนินงานเป็นไปตามที่หน่วยงานต้องการ ประกอบด้วย การจัดตั้งมาตรฐานการบริการ การวัดผลการให้บริการ การประเมินหาสาเหตุของปัญหา การทำมาตรการแก้ไขการเก็บรวบรวมข้อมูล การรับฟังจากประชาชน การวิเคราะห์ผลการทำงาน

6.7 การงบประมาณ (Budgeting) หมายถึง แผนงานที่แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพยากรที่จะหามาและทรัพยากรที่จะใช้ไปที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน เป็นแผนงานสำหรับอนาคต ที่มีการเขียนและเรียบเรียงไว้อย่างมีรูปแบบที่ชัดเจน และในลักษณะที่สามารถวัดได้ ประกอบด้วย การวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย และความต้องการ การจัดสรรทรัพยากรขององค์การ การศึกษาประสิทธิผลการใช้งบประมาณ และการวางแผนและควบคุมงบประมาณ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ประโยชน์ทางวิชาการ เป็นผลงานทางวิชาการที่บ่งบอกถึงพัฒนาการขององค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งได้รับการจัดตั้งตามกฎหมายการปกครองส่วนท้องถิ่น
2. ประโยชน์สำหรับชุมชน ได้ทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ได้แสดงความคิดเห็นและถือว่าได้ข้อมูลเชิงประจักษ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจของประชาชนในการกำหนดหรือเลือกผู้บริหารท้องถิ่น
3. ประโยชน์เชิงนโยบาย เป็นข้อมูลที่ใช้ในการวางแผนการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดหนองคาย ให้มีประสิทธิภาพ เพื่อสนองความต้องการสูงสุดของประชาชน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY